

ת"פ 37086/12/15 - מדינת ישראל נגד שלמה נזרית (אחר/נוסף)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37086-12-15 מדינת ישראל נ'
נזרית(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

שלמה נזרית (אחר/נוסף) ע"י עו"ד ארז
אבוהב

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן ובעבירה אחת של אספקת סם מסוכן. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים, אשר כלל תיקון בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש. עוד הוסכם, כי בטרם הטעונים לעונש יוזמן תסקיר שירות מבחן, אשר לאחריו יטען כל צד על פי הבנתו.

ואלו עובדות כתב האישום המתוקן:

האישום הראשון

ביום 11.10.15, בשעת ערב, סיכם השוטר נסים קטנוב (להלן: **השוטר**) עם ישי אלבס, כי אלבס ימכור לו קנבוס בעבור 2,200 ש"ח. השניים נסעו לרחובות ושם פגשו את הנאשם, אשר נתן לאלבס שקית ובה כ- 25 גרם של קנבוס. לאחר שירד הנאשם מן הרכב, שקל אלבס את הסם ונתן אותו לשוטר.

בשל חלקו של הנאשם בעסקה הוא הורשע בהספקת סם מסוכן.

האישום השני

ביום 15.10.15, בשעת צהריים, מכר הנאשם לשוטר 4.7 גרם סם מסוכן מסוג MDMA בעבור 2,000 ש"ח.

האישום השלישי

ביום 20.10.15, בשעת לילה, מכר הנאשם לשוטר 9.1 גרם סם מסוג MDMA גרם בעבור 4,000 ש"ח.

האישום הרביעי

עמוד 1

בתאריך 14.12.15, בשעת צהריים, הסכימו הנאשם והשופט, כי הנאשם ימכור לשופט סם מסוכן תמורת 250 ש"ח לגרם. השופט הגיע לרחוב מעפילי האגוז בעיר רחובות, ושם העביר הנאשם לידיו כ- 50 גרם סם מסוכן מסוג קנבינואידים, אך נעצר בטרם קיבל את התמורה הכספית המובטחת.

מטעוני המאשימה עלה, כי באותו ארוע הנאשם סיכם עם השופט כי ימכור לו סם מסוג MDMA, אך בפועל סיפק לו סם מסוכן מסוג שונה, קנבינואידים, המגיע כחומר גבישי חום. ב"כ הנאשם לא חלק על נקודה זו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע. לפיכך ביקש לקבוע בגין כל אחת מן העבירות אותן ביצע הנאשם מתחם עונש נפרד אשר נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. סך הכל ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש שלא יפחת משנתיים מאסר לצד מאסר מותנה ועונשים נלווים של פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם שם דגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל גילו הצעיר, על העובדה כי הודה ונטל אחריות למעשיו וכן לאפשרויות השיקום העומדות בפניו. לפיכך ביקש ב"כ הנאשם לסטות לקולא ממתחם הענישה, לתת בכורה לשיקולי השיקום ולהשית על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, כפי שהמליץ שירות המבחן, וכן צו מבחן. במסגרת טיעוני הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה שונה.

במסגרת הראיות לעונש העידו אביו ודודו של הנאשם:

אביו של הנאשם, מר אריאל נזרית, העיד אודות נסיבות חייו של הנאשם והקשיים שחוה בעברו. הוא הביע סלידה עמוקה מהעבירות בהן הורשע בנו וביקש שיחזור הביתה, שם יקבל את הטיפול המיטבי לצד מסגרת טיפולית.

דודו של הנאשם, מר קובי קנפו, העיד כי הנאשם עבד אצלו, הוא העיד על הקרבה ביניהם ועל רצונו לסייע לו לחזור לתלם.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. הוא הביע בפניו חרטה על מעשיו והבטיח כי לא ישוב לביהמ"ש.

מתחם העונש ההולם

ראשית, ראיתי לקבוע מתחם עונש אחד למכלול מעשי הנאשם. אמנם מדובר במספר עבירות נפרדות, אך הן בוצעו ברצף, בפער זמנים לא גדול זו מזו, והאישומים השני עד הרביעי דומים מאוד זה לזה.

לעניין זה ר' דנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל:

"מעשיו של העותר שלובים זה בזה, ופיצולם לאירועים שונים גורע מאופיים הייחודי של מעשיו כמכלול, ונכון לראות כמסכת עבריינית אחת. לשיטת השופט סולברג, תוצאה זו נתמכת גם בשיקולים מעשיים...לשאלה אימתי עסקין באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקין בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן "תשובת מחשב", והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקול אם צריך הוא להיכנס ל"פרטנות חשבונאית" או לקבוע שורה תחתונה ראויה".

על כן, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם.

ובאשר למתחם:

חומרת העבירות אשר ביצע הנאשם ברורה ורבה. באישום הראשון, הנאשם סיפק לאלבס כ- 25 גרם קנבוס, ואלבס מכר את הסם לשוטר בעבור 2,200 ש"ח. אמנם הנאשם הורשע בהספקה, אך מעשיו היוו חלק מעסקת סמים, אשר חלקו של הנאשם בה אמנם קטן מזה של אלבס, אך משמעותי.

באישומים השני והשלישי הנאשם מכר גרמים בודדים של סם מסוג MDMA, בעבור סכומים של 2,000 ו- 4,000 ש"ח. MDMA, "אקסטזי" בלשון הצרכנים, נמנה על הסמים המסוכנים ביותר מזיקים למשתמשים בו. ר' למשל ת"פ (ב"ש) 8113/08, מדינת ישראל נ' רפי, שם נפסק:

התכונות המעוררות של הסם גורמות ללחץ דם גבוה ודופק מהיר, הפרעות בקצב הלב והתכווצויות בעת השימוש נמצא הלב לעתים במצבי לחץ היכולים לגרום התקף לב. כמו כן נצפו מקרים של שטפי דם במוח. שימוש באקסטזי תוך כדי פעילות גופנית מאומצת, כזו הנעשית במסיבות ריקודים, עלול לגרום עלייה מסוכנת בטמפרטורת הגוף (עד למעלה מ- 43 מעלות צלזיוס). זוהי אחת מהשפעות המזיקות של האקסטזי על הגוף, והיא קשורה בהרס מנגנון בקרת הטמפרטורה במוח, שהשימוש באקסטזי מוביל אליו. עליית טמפרטורת הגוף וההתייבשות הנלווית אליה יכולות לגרום סיבוכים שונים במערכת זרימת הדם, השפעה על הלב וכדומה. הביטוי לכך יכול להיות בתחושות כמו עוויתות שרירים ודופק לב מואץ עד אבדן הכרה ומוות. ישנם דיווחים מארצות שונות על מקרי מוות במסיבות של צרכני אקסטזי, וסביר להניח שנפגעים שמצאו במסיבות כאלו את מותם הם אלו שהרשו לעצמם להתנסות בחומר מבלי שידעו שבזמן מאמץ פיזי האקסטזי גורם להשפעות גופניות תובעניות מידי לגוף. השפעות נוספות: השימוש באקסטזי גורם התרחבות האישונים, ראייה כפולה, הפרשת ריר או יובש בפה, ירידה בתיאבון, נוקשות בלסתות, בחילה, אי יציבות בקרסוליים.

השימוש באקסטזי גורם למוח נזק, וזה יכול להיות בלתי הפיך. בניסוי בקופים מצאו לאחרונה ששבע שנים לאחר מתן החומר עדיין נותר בעינו הנזק המוחי. לכן יש סבירות גבוהה שגם אצל בני אדם שצורכים אקסטזי בקביעות יהיה הנזק המוחי בלתי-הפיך. השימוש באקסטזי פוגע בנוירונים במוח שמשחררים חומר כימי חשוב לפעולת המוח - סרוטונין, לנוירונים אלו יש תפקיד חשוב וישיר בוויתוס התנהגויות שונות, כמו תוקפנות, מצבי רוח, פעילות מינית, שינה, רגישות לכאב. לאחרונה הראו מדענים שאצל משתמשים קבועים באקסטזי (MDMA) נמצא נזק מוחי הקשור גם לבעיות זיכרון. שימוש באקסטזי יכול לגרום גם לפגיעה בכבד, במערכת הכליות ובשרירים.

לאור זאת, יש להחמיר עם מי שסוחר בסם זה, ביחס למפיצי סמים "קלים" יותר, כגון מריחואנה וחשיש ולקבוע עונשים כבדים יותר בגין החזקתו והסחר בו.

באישום הרביעי, הנאשם סיכם עם השוטר כי ימכור לו MDMA, בעבור 250 ש"ח לגרם, ובפועל סיפק לו כ- 50 גרם של סם אחר, קנבינואידים. לא קיבלתי נתונים נוספים אודות סם זה, מעבר לעובדה כי על פי חוות דעת מז"פ, מדובר בחומר שהוא רכיב של צמח הקנביס. בשל העדר נתונים ברורים, אקביל בין סם זה ובין מריחואנה (למרות שהנאשם סיכם עם השוטר על מכירה של MDMA). היקפה הכספי של העסקה אמור היה להיות כ- 12,500 ש"ח - ומדובר בהיקף נכבד.

מעשיו של הנאשם עלולים היו להסב נזקים חמורים, לו היו הסמים מגיעים לצרכנים ולא לשוטר סמוי. כמו כן מדובר בעבירות אשר מבוצעות לשם רווח כספי קל ומהיר (במקרה שלפני היקפן הכספי של העבירות בהן הורשע הנאשם הוא כ- 18,000 ש"ח) - טעם נוסף מדוע יש להחמיר עם מבצעייהן.

בתי המשפט עמדו פעמים רבות על חומרתן הרבה של עבירות הסמים ועל הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה:

ר' לעניין זה ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל (12.12.95):

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

ר' גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.06.10):

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם כל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שנה לשלוש שנים, לצד מאסר מותנה וקנס.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם יליד 1995, רווק. אין לחובתו הרשעות קודמות.

תסקיר שירות המבחן מפרט את קורות חייו של הנאשם. מהתסקיר עולה, כי הנאשם חווה קשיים עוד בנערותו ועשה שימוש תדיר בסמים כבר בגיל צעיר. כן עולה, כי הנאשם גויס לשירות צבאי, אך ערק ממנו- ואף ביצע את העבירות מושא האישום במהלך תקופת עריקותו.

ברקע העבירות נמצאים, על פי הערכת שירות המבחן, רצון לרווח כספי קל ומהיר, צריכת סמים אינטנסיבית והצורך לרכוש מעמד חברתי בסביבה בה חי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם צורך סמים מאז היותו בן 16, מתקשה בתפקוד ובעל דפוסים אימפולסיביים. עם זאת שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסי חשיבה עבריינים ומצא, כי ההליך המתנהל נגד הנאשם מרתיע אותו.

עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם נמצא כיום במסגרת טיפולית יציבה, נענה ומשתף פעולה עם גורמי טיפול, מתוך מוטיבציה להתקדם ולהשתלב בתוך מסגרות תפקוד תקינות. כמו כן, בדיקות לגילוי סמים שנערכו לנאשם נמצאו

תקינות. מנגד, מהתסקיר עולה כי הנאשם נמצא רק בראשית הדרך מבחינת הפנמתו את הבעייתיות שבהתנהגותו.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות וצו מבחן, לצורך שילובו בטיפול בהתמכרויות ובגיבוש דפוסים תפקודיים.

ב"כ הנאשם הגיש לביהמ"ש במסגרת הטיעונים לעונש חוות דעת פסיכו-דידקטית משנת 2009, עת היה הנאשם כבן 14. חוות הדעת מצאה כי הנאשם מתפקד ברמה שכלית בתחום הנורמה הנמוכה וכללה המלצות כלליות למסגרת הלימודית. חוות הדעת העניקה מבט נוסף על הקשיים שחוזה הנאשם בנערותו אך אין בה כדי לשקף את מצבו כיום, זאת לעומת תסקיר שירות המבחן אשר עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל מצבו בעת הזו.

דיון והכרעה

מכלול השיקולים פועל לזכותו של הנאשם: הנאשם הודה במיוחס לו וקיבל אחריות למעשיו. כמו מדובר באדם צעיר, ללא הרשעות קודמות, אשר שיתף פעולה עם בחינת ההליך השיקומי.

מנגד - הנאשם נכשל בעבירות חמורות, אשר פגיעתן בציבור רעה וחמורה. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שהנאשם ביצע עסקאות בסם מסוג MDMA בהיקף של אלפי שקלים.

אינטרס שיקומו של הנאשם, מבלי להקל בו ראש, מהווה אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בעת גזירת העונש. לצד החשיבות הרבה שבשיקומו של הנאשם, עומדים חומרת המעשים, הצורך להשית בגינם עונש הולם והצורך להרתיע אחרים מפני ביצועם. בנסיבותיו של מקרה זה, לא ראיתי כי האינטרס השיקומי של הנאשם גובר על יתר שיקולי הענישה, באופן שמצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

לאור אלה, אשית על הנאשם עונש הנמצא ברף התחתון של מתחם הענישה, אך לא אחרוג ממנו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שנה מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 14.12.15 ועד יום 18.1.16. הנאשם יתייצב לריצוי יתרת העונש ביום 14.8.16.

ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת סמים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ו, 12 יולי 2016, במעמד הצדדים.

